

15 December 2013, Remco:

Na een goede nacht rust, gaan we naar ons restaurant om heerlijk te eten. We nemen alle shit mee om te internetten. Ze hebben hier van die echte Aziatische tafeltjes waar je op de grond zit, een kussen in de rug en languit of in de kleermakers houding. Internet is erg goed hier, dus we gaan los om even een planning te maken voor de komende tijd, de website updaten en wat te surfen op het net. We zitten hier zeker tot de lunch, heerlijk zo'n ochtend. Bernardus en zijn vlam uit Nederland is inmiddels ook aangeschoven en doet lekker mee. Af en toe zeggen we wat en duiken weer achter de laptop, I-Pad, I-Phone of iets anders met een I. We bestellen de lunch en praten over van alles en nog wat, het klikt erg goed tussen ons vier. Het is fijn om gewoon lekker in je eigen taal te spreken, zonder dat je moet nadenken hoe je bepaalde dingen moet omschrijven. Af en toe kijken we elkaar wel even aan als Bernardus met een NL Belgisch woord komt. We pakken ons in de kraag om rond het eiland te gaan fietsen, we moeten toch aan onze training van de dag denken. De wegen zijn niet bepaald van asfalt, we moeten het doen met opgedroogd modder, met hier en daar (meer hier dan daar) flinke kuilen. Zoals overal en alles hier, zijn de fietsen veel te klein, als je naar boven moet trap je jezelf een ongeluk. We krijgen een erg vredig gevoel, als we door de dorpjes heen fietsen.

Iedereen lacht en zwaait en is ergens mee bezig, we worden opgemerkt maar laten ons verder met rust. Totdat we een groepje kinderen tegen kwamen die ons tegen hielden. Met de armen wijd houden 4 kinderen ons tegen, heeft u een Pen? Vragen de kinderen, nu spreken ze geen Engels dus het komt er zo uit.....PEN, PEN. We hebben nog ergens een pen en geven hem af aan de vies geklede schoffies. Nu willen ze iets anders, wat ze riepen begrepen we niet, maar wij hebben nog een zak snoep bij ons. We graaien in de tas en net als ieder kind, werden de ogen groot als de snoepjes tevoorschijn komen. De handjes op als echte bedelaars en roepend ikke ikke, stonden ze voor ons. Eerst waren er 8 handjes, maar door het geschreeuw kwamen er al gauw andere kinderen aanrennen, nu hebben een klein dorpje gek gemaakt. Nu moeten we maken dat we wegkomen, laat de moeders dit maar oplossen. Al snel was de rust weer gekeerd, eigenlijk moeten we dit niet stimuleren, maar ja een keer mag wel. Als je dit te vaak doet en alle toeristen, is de vrede snel voorbij in deze mooie dorpen. We rijden verder door rijstvelden, bossen en uiteindelijk komen we uit aan het eind van het eiland. Er kan weinig misgaan met 1 weg, die heen en weer gaat. Een aantal jongens zijn aan het beach voetballen met een bamboe bal. Mijn voeten kriebelen net als een Duitser die eerder meedoet dan ik. Mag ik meedoen vraag ik? En ineens sta ik lijnrecht tegenover die Duitser. Oké, we zijn aan het voetballen en ik sta eindelijk eens tegen over een Duitser. Het wordt dus Duitsland – Nederland, daar zijn ze gek op en wij ook. In mijn ploeg zit een jonge man die graag de bal neemt en zijn kunstjes vertoont. Alleen als het te moeilijk word krijg ik de bal, zijn verbazing was duidelijk af te lezen als blijkt dat die Lange Nederlander ook nog kan hooghouden. Haha, we maken Duitsland helemaal in er is zelfs geen ruimte om nog in de laatste minuut te scoren om te winnen. Bezweet (Ik) gaan we verder, het begint al een beetje donkerder te worden en we

Voetballen, Nederland – Duitsland, wie gaat er winnen?

Geschreven door Remco & Ilja
maandag 23 december 2013 02:03 -

moeten nog een stukje fietsen. Het blijft toch bijzonder om die tractoren hier te zien, een grote motor wat tevens een stuur is met daarachter een houten aanhanger. Alles gaat met de hand of een buffel die de kar voortrekt en dan komt nu het tegenstrijdige, iedereen heeft een mobiel.

We ploffen voldaan op bed en rusten wat uit. Na deze inspanning verdienen we wel een biertje, we drinken er een en Bernardus met zijn vlam schuiven gezellig weer aan. Het belooft een gezellige avond te worden, altijd leuk om de dag zo af te sluiten.